A°. 1833. N°. 15.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag den 2 Februarij.

Deze Courant, die geregeld 3 maal in de week wordt uitgegeven, en wel op *Dingsdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is, voor den prijs van *f* 12 in het jaar, bij alle Boekverkoopers en Postkantoren in het geheele Rijk te bekomen. — Voor *Buitengewone Couranten* of *Bijlagen* wordt den geabonneerden niets afzonderlijk in rekening gebragt.

FRANKFORT, den 29sten Januarij.

Brieven uit Weenen, van den 21sten Januarij, melden het volgende: « Indien men op handelsberigten mag afgaan, dan is de Sultan bezig om alle troepen te verzamelen, over welke hij nog beschikken kan, om de Egyptenaren op nieuw aan te vallen. In Servie en Bosnie schijnt echter eene sterke gisting te heerschen, sedert de nederlaag van den groot-vizier is bekend geworden. Ook te Adrianopel begint zich, zegt men, de oude janitsaren-geest weder te openbaren. Indien dit het geval mogt zijn, weet men niet, van waar de Sultan troepen zou nemen, en hoe hij zonder vreemde hulp het rijk zou kunnen redden. Men heeft veelmeer te vreezen, dat zijn persoon alsdan in gevaar zal komen, en te Konstantinopel zelf voorvallen plaats vinden, waardoor de hagchelijke omstandigheden van het Oosten van nog ergeren aard worden. De gevolgen, welke in dezen oogenblik de dood van den Sultan na zich zou kunnen slepen, zijn niet te berekenen; het zou bij alle pogingen der mogendheden, om de Oostersche zaak niet tot eene Europesche te laten aangroeijen, en het rijk der Osmannen tot behoud van het evenwigt van Europa staande te houden, moeijelijk vallen, om dit plan in allen opzigte uit te voeren. Intusschen schijnen de Europische mogendheden de noodzakelijkheid in te zien, om aan de Porte alle mogelijke zedelijke hulp te verleenen, en dezelve des noods ook werkdadig te ondersteunen. Derhalve heeft men wel grond om te hopen, dat *Ibrahim* zijnen zegepralenden togt niet te ver moge uitstrekken, en op eene lijn te blijven staan, welke hem onvermijdelijk zou moeten voorgeschreven worden.

Van den 30sten Januarij.

Brieven uit Berlijn, van den 22sten Januarij, melden: « Daar aan de opregtheid der vredelievende verzekeringen, door het Fransche ministerie, en inzonderheid door den hertog *van Broglie*, aan onzen gezant te Parijs, den baron *von Werther*, gegeven, niet te twijfelen valt, en ook door de spoedige ontruiming van Belgie aan deze verzekeringen reeds met der daad beantwoord is, heeft men ook van de Pruissische zijde het observatie-leger aan de Maas weder ontbonden. Men stelt als zeker, dat ook de Fransche troepen langs de Belgische en Duitsche grenzen overal verminderd, en een groot gedeelte meer binnenslands verlegd zal worden. Ofschoon de Hollandsch-Belgische geschillen nog even zoo gelegen zijn, als voorheen, is het echter niet te vermoeden, dat van eenigen kant tot beslechting derzelve op nieuw tot de wapenen de toevlugt zal genomen worden. Alles is weder naar de diplomaten verwezen.

LONDEN, den 25sten Januarij.

De *Courier* zegt heden: « Wij zijn niet in staat om onzen lezers iets beslissends nopens de vereffening van het Hollandsch-Belgische vraagstuk mede te deelen. Maar wij hebben reden om te gelooven, dat de onderhandelingen vorderen, zoo dat allerwaarschijnlijkst de ministers in staat zullen zijn om aan het parlement, bij de opening van deszelfs zittingen, (aanstaande dingsdag den 29sten dezer,) de *zekerheid* mede te deelen van eene spoedige vereffening der verschillen tusschen de beide landen.»

« Wij kunnen, » voegt *the Courier* verder hierbij, « op de meest stellige wijze zeggen, dat er niet de geringste waarschijnlijkheid bestaat voor eene verstoring der algemeene rust van Europa ten gevolge van de oneenigheden, welke tusschen Holland en Belgie nog over blijven.»

Gisteren avond hadden de markies *van Lansdowne*, de burggraaf *Palmerston* en sir *James Graham* conferentien met graaf *Grey* aan de tresorie; terwijl daarna de Fransche ambassadeur, de Belgische minister en de Oostenrijksche zaakgelastigde zamenkomsten met den burggraaf *Palmerston* aan het bureau van buitenlandsche zaken hadden.

Het voor eenige dagen door Mr. *O'Connell* te Dublin zamengeroepen zoogenaamde Iersche parlement, waaraan, van de 105 wegens Ierland verkozene leden voor het parlement van het vereenigd rijk van Groot-Brittannie, een veertigtal deel genomen hebben, begint vaster bestaan en grooter invloed te bekomen. Het onmiskenbare doel dier vereeniging is, de geheele afscheiding en onafhankelijkheid van Ierland te bewerken, des noods gewelddadiglijk, waartoe zij uit de Iersche bevolking benden vrijwilligers oprigten wil, wel vooreerst zonder gewapend te zijn, doch ongetwijfeld met de bedoeling om ze langzamerhand ook van wapenen te voorzien. Voorts belooft *O'Connell*, die wel zorg gedragen heeft om zich door het zoogenaamde Iersche parlement tot voorzitter te doen benoemen, en waarschijnlijk niets minder bedoelt dan om zich nog eenmaal als Koning van Ierland te doen uitroepen, de afschaffing der tienden, de vermindering der belastingen, en andere fraaije zaken; hij wil echter daarbij verdraagzaam zijn, aan de Protestanten vrijheid van godsdienst laten, en hunne predikanten wegens het gemis der tienden ten koste van den staat schadeloos stellen, hij wil ook van Engeland eerlijk scheiden, en een gedeelte van de gezamenlijke staatsschuld voor rekening van Ierland nemen; maar hij rekent het aandeel, hetwelk, van de 800 millioen p. st. ten laste van Ierland gebragt kan worden, op niet hooger dan 27 millioen.

BRUSSEL, den 29sten Januarij.

De zoogenaamde liberalen hebben thans weder twee zaken, waarover zij zich geweldig ergeren. Eenen der helden van de revolutie, den generaal *Niellon*, heeft het lot van *Tielemans* getroffen, namelijk, dat hij door eene kunstgreep van het tooneel is verwijderd. Er was een tijd, dat men hem troepen ontnam, die hij meende noodig te hebben; hij deed er bij herhaling zijn beklag over, met te kennen geving, dat hij zijn ontslag wenschte te hebben, indien hij zoo van de noodige magt ontbloot wierd. Men vulde zijne troepen aan, *Niellon* was voldaan over het regt doen op zijn beklag, en dacht op geen verlaten van de werkelijke dienst meer. Maar nu is hem evenwel het ontslag uit de werkelijke dienst te huis gezonden, met berigt, dat hij het op zijn herhaald verzoek ontvangt. — Dit is het eene punt van ergernis. — Het andere is gelegen in het goedkeuren van de laatste verkiezingen van Luik, door de meerderheid in de kamer der vertegenwoordigers. Die verkiezingen zijn, zoo als men weet, naar den wensch der priesterpartij uitgevallen, welke daarbij alle krachten ingespannen heeft, om *Tielemans*, die reeds van den gouverneurs-zetel te Luik had gebonsd, geen lid van de kamer te laten worden, hetgeen hij echter zoo zeer wenschte. De zoogenaamde verdedigers van de Belgische vrijheid in de kamer beweerden, dat er bij die verkiezingen onregelmatigheden hadden plaats gehad, die dezelve te niet moesten maken. De meerderheid heeft dit niet willen erkennen, en negentien van deze verdedigers hebben, uit kwaadheid daarover, toen de zaak zou beslist worden, niet willen medestemmen. Een vorigen dag waren zij, omdat de wijze van behandeling hun ten hoogste mishaagde, reeds uit de vergadering gaan loopen. De *Courrier*, die de tolk van deze partij is, troost zich intusschen met de gedachte, dat deze nederlaag de aanleiding eener zegepraal zal worden, en dat het een strijd zal worden als die, welke in Frankrijk tegen den minister *Villèle* is gevoerd geworden.

— De *Courrier* deelt met ophef het volgende geval mede, dat gedurende het jongste verblijf van *Lodewijk Philippus* te Rijssel zou gebeurd zijn:

« Den generaal *Lawoestine* was een eerekruis beloofd voor eenen aan hem onderhoorigen dapperen officier. Bij de uitdeeling, kwam die met wonden bedekte officier zich aanmelden om eed af te leggen; doch de maarschalk *Soult* maakte nu bedenking. Daarop trad de generaal *Lawoestine* uit de gelederen, *sommeerde* den maarschalk *Soult* om zijn woord te houden en bedreigde hem, in tegenwoordigheid van de verzamelde 30,000 man zijnen degen te zullen verbreken en zijn ontslag nemen, indien men een' dapperen officier geen regt liet wedervaren. De generaal was bleek van kwaadheid en verontwaardiging. Het was een indrukmakend schouwspel. (*Zeer bevorderlijk ook voor de goede krijgstucht!*) Die edelmoedigheid van een opperhoofd, die zonder bedenken zijne geheele loopbaan opofferde om de zaak van eenen dapperen voor te staan, had iets bewonderenswaardig, waardoor de gansche armee geëlectriseerd werd. De Koning en de maarschalk durfden niet weigeren, en de officier werd gedecoreerd. Generaals, officieren, soldaten, volk, alles riep toen uit: *leve de generaal Lawoestine*. Hij werd omringd en ieder wilde hem omhelzen. Sedert wordt die generaal bij de armee aangebeden; hij zou er mede kunnen doen wat hij wilde. Daarentegen is hij, gelijk wel te denken, bij het ministerie geheel in ongenade.»

's GRAVENHAGE, den 30sten Januarij.

Bij de antwoorden der regering, ten aanzien van het ontwerp van wet op den turf, wordt te kennen gegeven, dat, indien men bij de verwerping van een der middelen op de brandstoffen, ook de andere niet voor ingetrokken zou houden, juist het doel verloren zou zijn, hetwelk men zich bij de voordragt der ontwerpen daaromtrent heeft voorgesteld, te weten, zoo veel mogelijk de onbillijkheid weg te nemen, die men vroeger betoogd heeft, in het drukken van het eene voorwerp, en het vrijstellen van het andere, gelegen te zijn. Ten opzigte der expertise wordt in het midden gebragt, dat deze gedaan zal worden door twee, uit andere districten van verveening werkzaam zijnde schatters, dus geheel onzijdige personen, en plaats hebben na den afloop der verveening, ingevolge bepaling, bij de wet gemaakt. De experise vooraf te doen plaats hebben, gelijk sommigen verlangen, is eene onmogelijke zaak, om dat in dezelfde veenderijen verschillende soorten van veenspecie gevonden worden, zelfs van voet tot voet, en daar de meerdere of mindere zorg bij de bewerking ook veel toebrengt tot de deugdzaamheid van den turf. Eene aanmerking, dat de afkoop van het verhoogd haardstedengeld geacht wordt niet in evenredigheid tot de consumtie te staan, is hoofdzakelijk aldus beantwoord, dat men wel moet opmerken, dat eene vijftienjarige ondervinding heeft doen zien, dat er nagenoeg even zoo veel bagger- of sponturf gemaakt wordt, hetwelk jaar door jaar ongeveer elf millioen tonnen van elke soort bedraagt. Nagenoeg een derde van den langen steekturf, ruim drie millioen tonnen bedragende, wordt alleen de zwarte of beste soort nog voor een goed gedeelte in de steden gebezigd.

De regering erkent, dat het ontginnen der hooge veenen den landbouw bevordert; evenwel is het ingebeeld, om te vooronderstellen, dat er enkel geveend wordt om de gronden te bebouwen. Neen! het is een natuurlijk geval en geschiedt dan eerst, wanneer eene meerdere bevolking het vordert; van waar anders die uitgestrekte afgegravene en nog onbebouwde veenen. Er wordt geveend om dadelijk gewin, en om in de behoefte van brandstoffen te voorzien, en de voortgang der ontginningen van hooge veenen hangt onmiddellijk af van de meerdere of mindere behoeften, en wijzigen zich daarnaar.

AMSTERDAM, den 31sten Januarij.

Beurs berigten van den 30sten *dezer.*

De voortdurende rijzing op de Engelsche en Fransche beurzen in alle fondsen (namelijk van Londen, van Zaturdag, komen 3 pCt. geconsolideerden $87\frac{3}{8}$ af, Hollandsche $2\frac{1}{2}$ $44\frac{3}{8}$ en Hollandsche 5 pCt. 85; van Parijs wil men weten 76 fr, 25 c. de 3 pCt., per buitengewone gelegenheid) heeft ook hier gunstig, voornamenlijk op eenige buitenlandsche fondsen gewerkt, en, indien het geld op prolongatie ruimer was, zouden de prijzen nog meer gemonteerd zijn

Van onze $2\frac{1}{2}$ en 5 pCt. waren ontzettend veel koopers *voor Engelsche rekening*; er bleven echter, door aanzienlijke verkoopen voor binnenslands, stukken over; $2\frac{1}{2}$ zijn à $43\frac{1}{2}$, $\frac{9}{16}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{3}{16}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{9}{16}$ verhandeld; 5 pCt. oude $81\frac{7}{8}$, 82, $82\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$ en nieuwe $81\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$, en bleven deze op het einde der beurs zeer gevraagd.

Voor kansbiljetten, restanten en beide sijndicaten waren koopers tot iets hoogere prijzen dan gisteren, echter niet van belang; in oorlogslasten was eene geweldige rijzing, en zijn zulke tot $93\frac{7}{8}$ betaald, ook 6 pCt. obligatien willig en met $99\frac{1}{2}$ betaald.

Veel handel en veel variatie was in Fransche en Spaansche fondsen; 3 pCt. Fransche zijn $75\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$, 76, $76\frac{1}{8}$ gedaan en 5 pCt. perpetuelen $55\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$, 56, $56\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{1}{2}$; 3 pCt. $36\frac{1}{8}$, 36, $35\frac{7}{8}$, $36\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$, met koopers *voor Brabandsche* en *Fransche rekening.*

Alle Russische fondsen, zoo als gisteren, prijshoudend, buiten roebels, welke $60\frac{3}{4}$ waren, echter met weinig handel.

Van Duitsche fondsen waren metaliken à $85\frac{1}{4}$; $\frac{3}{8}$, gevraagd; Brazilianen zijn à $51\frac{3}{4}$ en 52 gedaan; Grieken $24\frac{1}{2}$ en groote blaauwe à 26; de kleine blaauwe coupons ƒ 5.

Zoowel te Parijs, als te Londen, *blijft de opinie*, dat de vrede van Europa zal stand houden, ofschoon nog vele moeijelijkheden te vereffenen zijn; deze opinie wordt gesterkt door aanzienlijke inkoopen van bankiers-huizen; dit is de eenvoudige oorzaak der aangenaamheid, in alle fondsen, op gisteren.

Beurs van den 31sten *dezer.*

Op gunstige berigten, welke men omtrent het behoud van vrede, zoo wel van Londen en Parijs hebben wil, zijn alle fondsen aanmerkelijk gerezen.

Integralen $43\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$; 5 pCt. $82\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$; nieuwe $82\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$; restanten $\frac{31}{32}$; kansbiljetten $16\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$; $4\frac{1}{2}$ sijndicaten $74\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$; $3\frac{1}{2}$ sijndicaten $58\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$, 59; handelmaatschappij $85\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, oorlogslasten $94\frac{1}{4}$; 6 pCt. obligatien $99\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$; Fransche 3 pCt. $76\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$, 77, $77\frac{1}{4}$, $76\frac{7}{8}$; Engelsche 3 pCt. $89\frac{3}{4}$; oude Russen $95\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, 1828 en 1829 $97\frac{1}{4}$; nieuwe Russen van 1831 $86\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$, 1833 $86\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$; papier roebels $60\frac{7}{8}$, 61, $61\frac{1}{8}$, $61\frac{1}{4}$; 5 pCt. Spaansche perpetuelen $56\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$, 57, $57\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$, 58, $57\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$; 3 pCt. Spaansche $37\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{1}{2}$; Napels $81\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$; Oostenrijksche metaliken $85\frac{5}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$.

Alles met affaire; voornamelijk in Spaansche fondsen veel gedaan.

Mengelwerk.

Ierland.

De zittingen van het hervormde Engelsche parlement zijn geopend en de koninklijke troonrede is uitgesproken. Met billijke nieuwsgierigheid zien wij de dagbladen te gemoet, die ons dezelve zullen mededeelen; maar met nog meer nieuwsgierigheid, wat Zijne Groot-Brittannische Majesteit den Engelschen volksvertegenwoordigers, den adel en der geestelijkheid heeft kond gedaan. Bij eene vorige gelegenheid berigtte Z. M. het parlement de onomstootelijke waarheid, dat de oneffenheden tusschen *Nederland* en *Belgie* nog bestonden; diezelfde waarheid zal Z. M., hoogstwaarschijnlijk, andermaal hebben geuit, echter, voor zoo ver wij vertrouwen, geenszins met bijvoeging der even onwedersprekelijke daadzaak, dat de distelen der bestaande oneenigheid reeds lang zouden zijn uit den weg geruimd geweest, indien het heimelijk twist- en tweedragt-aanblazende Londensche kabinet niet zorgvuldig alle middelen had aangewend, om die uit den weg ruiming nog eenigen tijd te vertragen. Integendeel hebben wij allen grond te verwachten, dat Z. M., in bewoordingen van geschokt schijngevoel, breed zal gewagen van de grievende noodzakelijkheid, waarin hoogstdezelve is gebragt geworden, om, in zamenstemming met hoogstdeszelfs dierbaren bondgenoot, den Koning der Franschen, billijke dwangmiddelen tegen den Koning der *Nederlanden* te bezigen, en, door het benadeelen van den Nederlandschen handel, voortvloeijende uit een onvermijdelijk embargo-leggen, in de droevige verpligting is verwikkeld geworden, zijnen eigenenen onderdanen schade te berokkenen; dat het Londensche kabinet geen oogenblik verzuimd heeft, om Koning WILLEM tot vredelievende schikkingen te bewegen; dat die laatstgenoemde de voorslagen daar oe stijfhoofdig heeft afgewezen en zich, zelfs met kracht van wapenen, tegen de Anglo-Gallische verbondelingen heeft verzet; dat Koning WILLEM zich bovendien tot den schier onvergefelijken maatregel heeft durven verstouten, door het sluiten der *Schelde* wederwraak te nemen — en al zulke vertellingen en bewimpelingen meer, waarop het Engelsche gouvernement zich meesterlijk verstaat. Overigens zien wij in de bewuste troonrede eene reeks van Jeremiades te gemoet over den opstand der Ieren, en deszelver strafwaardige pogingen, om zich van *Engeland* af te scheuren; eene gebeurtenis, die ons te duidelijker zal leeren, wat Zijne Britsche Majesteit, Koning WILLIAM, gevoelt nu hij in zijn eigen rijk de tooneelen van muit- en plunderzucht voor oogen heeft, die, voor het grootste gedeelte, gelijk staan met de schand-rol, in *Belgie*, in 1830 en later, door heethoofdige volksberoerders en averegtsche vrijheids-zonen, onder goedkeuring van Zijne Britsche Majesteit en hoogstdeszelfs bondvriend, zoo meesterlijk gespeeld, dat er de gevolgen nog niet van te berekenen zijn; eene gebeurtenis, die ons zal overtuigen, hoe inconsequent het Britsche gouvernement is, als het er op aan komt, om het gedrag van Engelands oproerlingen in de schaal des oordeels te wegen tegen dat van andere; eene gebeurtenis, eindelijk, die de beste beantwoording der trotsche aanmatiging is, dat het Britsche gouvernement verre boven andere gouvernementen zich altijd onafgebroken heeft beijverd, om alle ingezetenen des uitgebreiden rijks gelijke lasten te doen dragen en gelijke voordeelen te doen genieten.

De Iersche opstand, en wel planmatige opstand, luidens de maatregelen, door deszelfs hoofdbestuurders aanvankelijk daargesteld, zal Koning WILLIAM ten volle doen beseffen, wat in het hart van Koning WILLEM is omgegaan, toen de ongegrondste van alle revolutien in het zuidelijk gedeelte zijns rijks met gelijke woede, als thans de omwenteling in *Ierland*, uitbrak, en het Engelsche kabinet in dien opstand een heerlijk middel zag geboren worden, om zijnen ouden, meermalen wederregtelijk en schandelijk mishandelden bondgenoot op nieuw de wet voor te schrijven.

Maar dat besef is, wel ingezien, het billijke loon voor het jegens ons gehouden gedrag des Britschen gouvernements. *Engeland* moet overtuigd worden wat het zegt het vaste land aan zijne onbeperkte heerschzucht op te offeren; overal den schepter van heerschappij te willen zwaaijen en deszelfs inwendige gebreken voor het grootste gedeelte onverbeterd te laten.

Niet dat wij den Ierschen opstand toejuichen en dien, even als de befaamde O'CONNEL in zijne bekende proclamatie, ter aansporing tot eenstemmige handelingen, als de gelukkige bron van verademing en herbloeijende welvaart voor het in materieele krachten schier uitgeputte land beschouwen; integendeel, de hoogst vijandige houding van *Ierland* tegen het veel vermogende *Engeland* en de uitgedrukte begeerte, om zich daarvan voor altoos te willen losscheuren, zijn, onzes inziens, twee gevaarlijke klippen, waarop het te stichten gemeenebest gemakkelijk schipbreuk zal kunnen lijden; terwijl wij in de hoofdaanleiding tot den Ierschen opstand, dezelfde drangredenen meenen opgesloten te vinden, die den Belgischen hebben bevorderd, aangeblazen en tot stand gebragt; drangredenen, uit geestelijke partijwoede opgeborreld en met het vernis van volksvrijheid omtogen; drangredenen eindelijk, die wij, bij verderen voortgang van den rampzaligen revolutie geest, telkens nieuwe vruchten zullen zien dragen, zoolang de magtigen der aarde geene handen in een slaan, om dat gevaarlijkste van alle monsters den kop te klooven.

Vrijheid voor allen en in alles.

Dat niet alle constitutien berekend zijn om de regten van het volk gelijkmatig te verzekeren en bij hetzelve die tevredenheid te bevorderen, waaraan ieder maatschappelijk burger eene dringende behoefte heeft, bewijst ons onder anderen de in haast ontworpen en met haast gesanctionneerde Belgische constitutie.

Die constitutie heeft tot grondbeginsel: *vrijheid voor allen en in alles.* Heerlijk stelsel in een land; waar ieder hart en hoofd genoeg bezit, om, dien overeenkomstig, gemeenschappelijk te denken en te handelen. Voortreffelijke grondzuil van het maatschappelijk geluk bij eene Natie, die beschaving en verlichting genoeg bezit, om dat geluk met dankbaarheid, matigheid en eenstemmigheid te genieten. Rampzalig stelsel daarentegen voor alle najagers van overdrevene hartstogtelijkheid en zucht tot vernietiging van alle maatschappelijke orde en verband! Hoogst rampzalig beginsel voor wargeesten en zich zelven doorgaans ongelijk handelende Belgen! De geschiedenis der September-revolutie heeft het ons, tot hiertoe, proefondervindelijk bewezen, hoe de vrijheid voor allen en in alles in *Belgie* begrepen en beoefend is geworden, en de hoofdpredikers van dat schoonklinkende tooverwoord het van tijd tot tijd als eene wassen neus, naar gelang van omstandigheden, hebben weten te verdraaijen en te wijzigen.

Te laat inziende, dat een gedeelte der Belgische natie te ver ging op den aangeprezen ultra-weg, en zich nu en dan vrijheden veroorloofde, wier verwezenlijking allerbedroevendste gevolgen na zich sleepte, zag men zich al spoedig gedwongen, om inbreuk op de zoo glorieus tot stand gebragte constitutie te maken, en eenige al te vrije

vrijheids-beoefenaars, anders gezegd openbare plunderaars en gaauwdieven, te kerkeren en te straffen.

Maar eene andere ondervinding bragt de hoofden van het extraordinair schijnvrije land niet minder tot het wederregtelijk schenden der Belgische lievelings-constitutie. De waarheid, door al wat redelijk denkt en redelijk zoekt te handelen, altijd op hoogen prijs geschat, en onder alle beschaafde volken gehuldigd, werd ook, ten gevolge der bewuste leus: *vrijheid voor allen en in alles*, weldra in *Belgie* een struikelblok, dat met kracht en geweld moest worden uit den weg geruimd. Door ervaring geleerd, dat het nieuwe burger-gouvernement in geenen deele aan de algemeene verwachting beantwoordde, integendeel onberekenbaar nadeel voor alle standen, en wel hoofdzakelijk voor de nijvere klasse te weeg bragt; dat zekere partij met verdubbelde bemoeizucht het hoofd meer en meer begon op te steken, en, vrijheid huichelende, de hatelijkste slavernij zocht in te voeren; dat de lasten, die men stellig beloofd had te zullen verminderen en voor allen dragelijk te maken, hoe langer hoe zwaarder en ondragelijk werden; dat het zoogenoemde vrije en onafhankelijke *Belgie* geheel en al aan den leiband van twee zonderling met elkander vereenigde vreemde hoven begon te loopen, en, eigenlijk gezegd, buiten den wil dier overmagten niets vermogt; — begon de waarheid, op eens, met kracht van taal, hare stem te verheffen en te zeggen en te schrijven, wat ontegensprekelijk was; zoo zelfs, dat het onbestaanbare en ligte en digte van het nieuw opgetrokken staatsgebouw nu voor iedereen meer duidelijk werd en het meerderdeel al begon te roepen: breek af! breek af! wat zoo kostbaar en onvoldoende op ons vernietigd volksgeluk is gesticht geworden! Dat roepen, door de inblazingen der waarheid bevorderd, was contrabande voor de gouvernements-eigenliefde en veiligheid, en onvermijdelijke maatregelen, hoe lijnregt ook inloopende met de aangenomene beginselen, moesten ijlings in het werk gesteld worden, ter beteugeling der schaamtelooze waarheid. En om dit met te meer schijngrond te kunnen doen, beschuldigde men haar van oproerzucht, valsche geruchtverspreiding, strafbare spotternij, ondermijning der openbare rust, enz. enz. Uit dien hoofde werden dan ook de ultravrije schrijvers van den bekenden *Messager de Gand* gekerkerd en zitten zij nu reeds twee maanden achter de traliën, om dat zij stoutmoedig genoeg geweest zijn, de Fransche expeditie in al hare onwedersprekelijke onregtvaardigheid, met de kleur der waarheid, te schilderen, en er van te zeggen, hetgeen de geschiedenis er zeker eenmaal op gelijke wijze van zeggen zal.

Wie zal, na dit een en ander, nu niet gereedelijk erkennen, dat de onbeperkte vrijheid van drukpers in *Belgie* eene hersenschim, en de vrijheid voor allen en in alles er eene speelpop is, die men heden naar den laatsten smaak en morgen naar de mode der zestiende eeuw kleedt, al naar dat het den hoofdkleermakers der September-revolutie in den zin komt?

Waarlijk! een land, waar zoo veel inconsequentie en averegtsch vrijheid-verklaren heerscht, is alles behalve een eden van volksgeluk, en heeft eene hervorming van staats-instellingen broodnoodig, op hechter grondslagen berustende dan de September-revolutie, rampzaliger gedachtenis! heeft daargesteld.

De Vrede.

Gelijk wij vroeger wel eens ingezonden artikelen geplaatst hebben, die den geest van vreedzame schikking tusschen ons en Belgie ademden, ruimen wij, ter voldoening aan den wensch van den inzender, ook aan het onderstaande eene plaats in, ofschoon wij daardoor geenszins te kennen willen geven, dat wij het er even zeer voor houden, dat een algemeene oorlog (waar toch niemand den uitslag van weten kan) het eenige red middel zou zijn, om ons uit den neteligen toestand te doen geraken, waarin de staatkundige gebeurtenissen ons verwikkeld hebben.

«Onder het opschrift: *de Vrede*, houdt het *Algemeen Handelsblad*, van den 16den Januarij 1833, eene lofrede op den vrede, waarin niet alleen veel waarheid is, maar waarbij nog veel zoude kunnen gevoegd worden, zonder iemands tegenspraak te vreezen, om te betoogen hoe, *in abstracto* beschouwd, de vrede boven den oorlog te verkiezen is.

«Maar in de toepassing schijnt het *Handelsblad* te feilen.

«De redactie zegt: «« Een zekere oorlogzuchtige geest heeft de gemoederen van vele onzer landgenooten bevangen.»» Dat is waar, maar als een nieuw bewijs of liever een gevolg van het gezond verstand der meerderheid onzer landgenooten.

«Er is er niet één onder hen, die den oorlog uit liefhebberij zou kiezen, zoo als bij de Franschen het geval is; weinigen zijn er, die er niet de meeste nadeelen en gevaren, vooral voor een land als het onze, in zien. Maar het is hier de vraag niet, welk *voordeel* men verlangt, maar welk *nadeel* men zoekt te ontwijken.

«Ten onregte verbeeldt zich de redactie, in het onderhavige artikel, dat de kwestie van oorlog of vrede gereduceerd zou zijn, tot de vraag: of er tolregten en transito-regten, en hoe veel? op de *Schelde* en in het land van *Overmaas* zouden worden geheven.

«De Hollandsche Natie gevoelt te zeer, dat alles op losse schroeven staat; dat er van de betaling van meer dan 8 millioen schuld jaarlijks, door de Belgen, niets komen zal; dat de verschillen van allerlei aard, over de defensie door waterwerken van *Staats-Vlaanderen*, en zoo vele andere punten, nog gedurende een menschen-leven denzelfden staat van ongewisheid en bezorgdheid, waarin wij verkeeren, zouden doen voortduren. Een ieder weet en gevoelt, dat het geheele voorgestelde traktaat alleen ingerigt is, om voorwendsels bij de hand te hebben, ten einde, nadat wij ontwapend zouden zijn, ons te plunderen en te vernielen.

«Onze landgenooten gevoelen, dat het en duister inziet, en dat er geene uitkomst of redding te wachten schijnt dan van eene algemeene worsteling; tot zoo lang blijven wij het *uitstellen* van den oorlog betalen voor *alle* mogendheden; en wanneer het er dan eenmaal toch toe komen moet, zal het voor ons veel verschillen, om niet meer te zeggen, of wij gewapend of ongewapend, toegerust of niet toegerust zijn, wanneer de oorlog uitbreekt.

«Onze landgenooten weten, dat *Pruissen*, naar gewoonte, wacht, tot dat het aan zijnen vijand gelegen komt, om dat land aan te vallen; dat *Pruissen* niet schijnt te weten, dat *wij alleen* thans dat land beschermen; dat voor de Franschen de weg van *Parijs naar Berlijn loopt door Gelderland*.

«Onze landgenooten blijven hopen, dat eindelijk de Pruissische regering uit haren slaap zal ontwaken, en de bedriegers of de bedrogenen van het roer van staat zal verwijderen, die doen wat HAUGWITZ en LUCHESINI deden en HARDENBERG niet herstellen kon. Onze landgenooten blijven hopen, dat de Pruissische regering het spreekwoord zal indachtig zijn: *geen ezel stoot zich tweemaal aan denzelfden steen, veel min een mensch, die rede heeft.*

«Onze landgenooten weten, dat *Frankrijk*, indien men bij tijds op deszelfs grenzen is, geene groote massa's in beweging kan stellen, omdat het dezelve binnenslands, uit gebrek aan middelen van aanvoer voor de behoeften, niet onderhouden kan, terwijl het vele honderd duizenden hongerige soldaten naar buitenslands kan zenden, wanneer men het daartoe slechts den noodigen tijd gunt.

«Onze landgenooten weten, dat, wanneer de mogendheden, die tegen *Frankrijk* zouden kunnen optrekken, eens ontwapend zijn, hun de middelen zouden ontbreken, om zich ten tweedemale te wapenen, daar het Engelsche geld, voorheen zoo dienstig, thans ontbreekt.

«Onze landgenooten hopen dus, dat er *gehandeld* zal worden *nu het nog tijd is*, op dat men het zich niet te laat berouwe; van daar die *oorlogzuchtigheid*, waarvan de reden door het *Handelsblad* niet schijnt doorgrond te zijn.

«Het is buiten kijf, dat, als de groote mogendheden *zoo* voortgaan, het aan de Franschen gemakkelijk zal vallen, om ons dien geheelen noodlottigen cirkel, dien wij reeds eenmaal hebben doorgeloopen, nog eens te doen doorwandelen, en misschien maar ten halve, hetwelk nog erger zoude zijn, omdat wij wenschen *Nederlanders* te blijven, en over het verlies onzer nationaliteit ons niet zouden laten troosten, wanneer de inwoners van *Berlijn* Franschen waren even als wij.

«In *dien* zin zijn onze landgenooten *oorlogzuchtig*. Wij weten wel, dat wij het groote werk alleen niet volvoeren kunnen; maar in de hoop, dat de mogendheden zullen handelen, zoo als in 1813, en niet zoo als in 1793, zijn wij inderdaad, ondanks ons zelve, en hoe vreemd ook, uit onzen aard, aan de liefhebberij van menschenslagten en welvaart vernielen, oorlogzuchtig, zoo als tijdens CLAUDIUS CIVILIS, in 1572, 1672 en op andere tijden, namelijk altijd *wanneer ons volksbestaan in gevaar is*. Onze wensch is eene noodkreet, en deze wensch bevat eene tweede in zich: dat de groote mogendheden niet met blindheid mogen geslagen zijn.

«Ten slotte dunkt ons, dat het *Handelsblad* de zaak in een verkeerd daglicht heeft geplaatst. Het artikel in het *Handelsblad*: «*de vrede*» is geschikt om de Natie onvergenoegd te maken om niet meer te zeggen. (1) Wij weten zeer wel, dat niets meer geld kost dan oorlog voeren, en dat men niet gaarne *oorlogslasten betaalt*; maar wij weten ook, dat de Hollandsche Natie nog meer afkeerig is van vreemde overheersching: en wanneer het zaak is om die af te wenden, dan houdt de Natie op met *rekenen*.»

(1) Dat zien wij juist niet in. Waarom zou zich geen vredelievende kunnen laten hooren, zonder dat de Natie onvergenoegd wierd?

Aanm. der Redactie.

De ondergeteekenden hebben voor de verdedigers van het *Kasteel van Antwerpen*, de bijgelegene forten en de vloot, en wel voor de gekwetsten onder dezelve, nader ontvangen van de Roomsch-Katholijke gemeente te *Driel* bij *Arnhem f 17 095.*

Arnhem, den 29sten Januarij 1833.

H. H. DONKER CURTIUS,
J. M. DE KEMPENAER.

Heden overleed alhier, in den gezegenden ouderdom van ruim 79 jaren, tot bittere droefheid van mij, mijne kinderen en behuwd-kinderen, mijn waarde Echtgenoot, HENDRIK VAN DER WORP, oud Beurtschipper.

ZUTPHEN, den 30sten Januarij 1833.

Wed. H. VAN DER WORP,
Geb. HOLTERMAN.

Nabestaanden en Vrienden gelieven deze als bijzondere kennisgeving aan te nemen.

---

† † § Men is voornemens, ten overstaan van den te *Buren* residerenden Notaris J. G. VAN DER LITH, in het openbaar te veilen, op Woensdag den 6den Februarij 1833, voor den inzet, en veertien dagen daarna, op Woensdag den 20sten Februarij, beiden des morgens ten tien ure, voor den finalen toeslag, in het Logement *de Zwaan*, bij WILLEM VAN WINSEN, te *Beusichem*, de navolgende ONROERENDE GOEDEREN.

1o. Een HUIS, ACHTERHUIS, met twee kapitale SCHUREN en ERF, staande en gelegen te *Beusichem*, aan het Marktveld *de Zwaan* genaamd.

2o. Een HUIS, ACHTERHUIS en kapitale STALLING en ERVE, *Middlandorp* genaamd, mede gelegen aan het Marktveld te *Beusichem*.

3o. Twee HUISJES met eene STAL en ERVEN, staande en gelegen naast elkander, aan de oostzijde van het Marktveld te *Beusichem*.

Voorts nog eenige perceelen WEI- en BOUWLAND, breeder bij Biljetten omschreven.

Informatien deswegens zijn te bekomen ten Kantore van voornoemden Notaris J. G. VAN DER LITH, alsmede bij Mr. HIERONYMUS VAN WESSEM, AZ., Advocaat en RYK VAN GYTENBEEK, Procureur te *Tiel*.

Brieven franco.

§ § § Te *Zutphen*, in het Koffijhuis *het Zwijnshoofd*, zullen in plaats van op den 6den en 7den Februarij 1833, op de dagen hieronder vermeld, en wel 's voordemiddags ten 10 ure, bij finale toewijzing, in het openbaar geveild worden de navolgende ONROERENDE GOEDEREN, allen nagelaten door nu wijlen den Wel Edele Geboren Heer *J. D. WOLTERBEEK* en Echtgenoote *S. P. SANDERUS*, gewoond hebbende te *Zutphen*.

1°. Een HUIS en ERVE, te *Zutphen*, in de Beukerstraat, V 433.

Voorts de navolgende, alle onder *Steenderen* en *Bronkhorst* gelegene ONROERENDE GOEDEREN, als:

2°. Een HUIS en ERF met eene SCHUUR en eenen HOF, *het Muldersteedje*, nu *Buitenlust* genaamd, te *Steenderen*.

3°. Eene BOUWPLAATS, *de Leur*, ook wel *Pelbartelsplaats* genaamd, bestaande in eene BOERENWONING, BAKHUIS, ZAADBERG, BOOMGAARD en HOF, voorts BOUW- en WEIDELANDEN, benevens eene afzonderlijke daarbij ingelijfde WEIDE, *het Brommersmate*, te zamen groot 13 Bunders, 55 Roeden en 90 Ellen.

4°. Eene BOUWPLAATS, *het Hartsté* genaamd, bestaande in eene BOERENWONING, SCHUUR, BAKHUIS, ZAADBERG, BOOMGAARD, HOF- en WEIDELANDEN en AKKERMAALSBOSSCHEN, benevens een daarbij ingelijfd stuk GROND, *het Wormsland*, te zamen groot 22 Bunders, 70 Roeden en 50 Ellen.

5°. Eene WEIDE, *den Elst* genaamd, groot 3 Bunders, 60 Roeden en 50 Ellen.

6°. Het BOUW- en WEIDELAND, *de Bolriete*, groot te zamen 4 Bunders, 54 Roeden en 60 Ellen.

Hetzelve BOUW- en WEIDELAND bij twee afzonderlijke perceelen, als:

a. Het BOUWLAND *de Bolriete*, groot 2 Bunders en 57 Roeden.

b. Het WEIDELAND *de Bolriete*, groot 1 Bunder, 97 Roeden en 60 Ellen.

7°. De BOUW- en WEIDELANDEN *de Rinkelberg*, groot te zamen 12 Bunders, 21 Roeden en 30 Ellen.

Hetzelve BOUW- en WEIDELAND bij negen afzonderlijke perceelen, als:

a. Een stuk BOUWLAND, groot 67 Roeden en 20 Ellen.

b. Een stuk BOUWLAND, groot 33 Roeden en 57 Ellen.

c. Een stuk BOUWLAND, groot 24 Roeden en 63 Ellen.

d. Een stuk BOUWLAND, groot 37 Roeden en 90 Ellen.

e. Een stuk BOUWLAND en eene WEIDE, groot 90 Roeden en 98 Ellen.

f. Een stuk BOUWLAND, groot 93 Roeden en 96 Ellen.

g. Een stuk BOUWLAND, groot 1 Bunder, 26 Roeden en 26 Ellen.

h. Eene WEIDE, *de hoogen Binkenberg*, groot 4 Bunders, 47 Roeden en 80 Ellen.

i. Eene WEIDE, *de lagen Binkenberg*, groot 2 Bunders en 99 Roeden.

8°. Twee aan eene verheelde WEIDEN, *het Slotboomtje* en *Dagenmate*, te zamen groot 7 Bunders, 62 Roeden en 10 Ellen.

9°. Een kamp BOUWLAND, *de Woord*, aan *Bornhorve* WEIDE, groot 29 Roeden en 80 Ellen.

10°. Een kamp BOUWLAND, *de hooge Woerdt*, groot 53 Roeden en 10 Ellen.

11°. Een kamp BOUWLAND, *de groote Woort*, groot 1 Bunder en 16 Roeden.

Dezelve kamp BOUWLAND bij twee afzonderlijke perceelen, als:

a. Een stuk BOUWLAND, groot 58 Roeden.

b. Een stuk BOUWLAND, groot 58 Roeden.

12°. Een kamp BOUWLAND, *het Loeners woord*, groot 37 Roeden en 30 Ellen.

13°. Een kamp BOUWLAND, *het duister kempken*, groot 28 Roeden en 20 Ellen.

14°. Een kamp BOUWLAND, *de Dobbelsteen en Laagte*, groot 2 Bunders, 10 Roeden en 80 Ellen.

Dezelve kamp BOUWLAND bij vier afzonderlijke perceelen, als:

a. Een stuk BOUWLAND, groot 45 Roeden en 99 Ellen.

b. Een stuk BOUWLAND, groot 45 Roeden en 85 Ellen.

c. Een kamp BOUWLAND, groot 68 Roeden en 89 Ellen.

d. Een kamp BOUWLAND, *de Laagte*, groot 50 Roeden en 7 Ellen.

15°. Een kamp BOUWLAND, groot 19 Roeden en 90 Ellen.

16°. Het BOUW- en WEIDELAND, *de Drape*, groot 5 Bunders, 68 Roeden en 50 Ellen.

Hetzelve BOUW- en WEIDELAND in twee afzonderlijke perceelen, als:

a. Het BOUWLAND, *de Drape*, groot 1 Bunder, 86 Roeden en 60 Ellen.

b. Eene WEIDE, *de Drape*, groot 3 Bunders, 81 Roeden en 90 Ellen.

17°. Eene WEIDE, *de Munnik*, groot 1 Bunder, 23 Roeden en 60 Ellen.

18°. Eene WEIDE, *de Averkolk en Cellenlandje*, groot 8 Bunders, 75 Roeden en 90 Ellen.

19°. Eene WEIDE, *Sloots liendeken*, groot 1 Bunder en 91 Roeden.

20°. Twee nu verheelde WEIDEN, het een derde van de *Heeckerse passer*, ook wel de *de voorste en achterste pesse* genaamd, groot 4 Bunders, 98 Roeden en 60 Ellen.

Dezelve WEIDEN bij twee afzonderlijke perceelen, als:

a. De WEIDE, *de voorste Pesse*, groot 2 Bunders, 2 Roeden en 40 Ellen.

b. De WEIDE, *de achterste Pesse*, groot 1 Bunder, 96 Roeden en 20 Ellen.

21°. Een kamp BOUWLAND, *'t Jagerstuk* genaamd, groot 22 Roeden.

22°. Een kamp BOUWLAND, *het Haverkamp* ook wel *de Nooteboom* genaamd, groot 46 Roeden en 10 Ellen.

23°. Een kamp BOUWLAND, *het Klokkenland* of *Rigterstuk* genaamd, groot 82 Roeden.

24°. Een PLAATSJE, bestaande in ERF, BOOMGAARD en een kamp BOUWLAND, groot 76 Roeden en 60 Ellen, bewoond door de Wed. *P. HISSINK*.

25°. Het TIENDREGT van de zoogenaamde *Middagten Tiend*.

26°. Het TIENDREGT van de zoogenaamde *Bitter-* of *Vrolijkstuk* of *Kleinen Tiend* genaamd.

27°. De gemelde TIENDREGTEN ook te zamen of in massa.

En zullen in het openbaar, bij finale toewijzing, ter zelver plaatse en ure als bovengemeld, op Woensdag den 27sten Februarij 1833, de voorwerpen, hiervoren vermeld, van No. 1 tot en met No. 13, en op Donderdag den 28sten Februarij 1833 de voorwerpen van No. 14 tot en met No. 27; aanwijzing door den Heer Notaris van *PEYFFER*, te *Steenderen*, en ten aanzien van de ven-conditien, nadigt te bekomen bij den heer Notaris *SCHLUITER*, te *Zutphen*.

---

§ † † Tegen den eersten Maart 1833 TE HUUR, het voor Zomer en Winter geschikt BUITENVERBLYF, *den Haring*, voorzien van vijf KAMERS, KABINETTE, KEUKENS, KELDER en verdere GEMAKKEN, benevens tuine, STALLING voor Paarden enz., vrolijk gelegen aan den straatweg tusschen *Harderwijk* en *Nunspeet*, met aangename WANDELINGEN, TUINEN, enz. Te bevragen met Vrachtvrije Brieven, onder L. B., bij den Boekhandelaar *K. VAN HULST*, te *Kampen*.

---

† † § Bij *G. COHEN*, op de Ganzenheuvel, te *Nijmegen*, is te bekomen à 10 het vijfde vervolg, en à 60 cents de complete catalogus zijner LEESBIBLIOTHEEK, welke hij thans wederom met de beste en nieuwste werken in de Hollandsche, Fransche en Hoogduitsche talen vermeerderd heeft, en uit 2740 nommers bestaat. Voorts koopt en verkoopt hij oude Boeken in onderscheidene talen, Muziek, gedrukt, beschreven Papier, Couranten enz.

VERPLAATSING van KANTOOR.

Het geëerd publiek wordt bekend gemaakt, dat het KANTOOR DER POSTWAGENONDERNEMING *CONCORDIA* sedert primo Februarij 1833 verplaatst is uit de Weverstraat, van de woning van den Heer *W. CNOPIUS*, naar het Logement *het Zwijnshoofd*, in de Beukerstraat.

---

† † § Alle de genen, welken zouden vermeenen geregtigd te zijn als mede-erfgenamen ab intestato, in de Nalatenschap van Mejufvrouw *HENDRIKA WILBRINK* in leven Huisvrouw van den Heer *JOHAN WILHELM AXMACHER*, in derzelver leven gewoond hebbende te *Delft* en aldaar in den jare 1813 overleden, worden verzocht zich zoo spoedig mogelijk, en wel vóór of op den 1sten Maart 1833, aan te melden aan de woonplaatsen van de Heeren *W. KUHLER* en *W. J. KUHLER*, *Wz.*, beiden wonende te *Delft*, of wel ten Kantore van den Notaris *H. C. VAN DUYL*, *J. Zn.*, residerende binnen dezelve stad.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.